

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8. Fylke: Aust-Agder
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Østre Moland
 Emne: Beit og Brom Bygdelag: do
 Oppskr. av: Jens Brekka Gard: Østre Brekka
 (adresse): Østre Moland, Arendal. G.nr. 2. Br.nr. 6.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Sp. 1. Det har hent enkelte aar i den verste "vaarkniba" at bjørkeris er brukt som "berjingsfôr". Det ble brukt i større utstrekning før. Min farfar f. 1808 sagde ofte, "Maa de minke i låa sa to me te aa skava aa bromme". Navnet "Bromme" er gaaen helt av bruk nu.

~~Sp. 2.~~ Navnet "Beit" er ganske ukjent her.

Sp. 2. Hente riskvister. Intet sernavn paa sleden.

Sp. 3. Vaaren 1888 var her stor formangel. Bjørkeris ble da brukt. Treerne ble kvistet i skogen og ~~kvistene~~ kvistene kjortes hjem paa en vedslede, for at ble ~~kvistene~~ ble finhakket i låa.

Sp. 4. Almindelig lavsigd ble brukt. Jeg var som 16 aars gut med paa arbeidet.

Sp. 5. Kjør og sæter. Finhakket blandet med ~~hø~~ høirusk

Sp. 6. Det trang lite overlagsplads, da valting av finhakket ris ble drevet til daglig behov. Låa ble brukt. Den var da nesten tom.

Sp. 7. Farfar talte om noe han kalte for "Langfredags-skjerpa". Jeg forstod ham saa. Alle i huset skulde staa tidlig opp. Stølle og gjøre rent i fjøs og stall hugge og bære inn ved. Dette skulde gjøres langfredag "Paa fastende hjerte". Det er troligt at det ogsaa gjaldt sankning av fer ~~men~~ men aa det ikke var "fornau" hvert aar nevnte han det ikke i den forbindelse. Skikken ophørte i 1860 aarene.

